

responda formo : *endorm~i* (transiri en dorman staton ; rad. dormi) ; *enpens~i* (esti absorbita en pensoj) ; *elrev~i*, *disrev~i* (eliri el siaj revoj pro kontraŭa realaĵo) ; *senmov~i*, *sensent~i*, *senvid~i* (perdi aŭ momente neuzi la kapablon sinmovi, senti aŭ vidi) ; *senzorg~i* (momente formeti siajn zorgojn), ktp. Kiam la substantiva formo estas sufiks-hava, tiu sufikso ordinare malaperas en la kunmetado : *enloĝ~i* (eniri en loĝejo(n)) ; *envelur~i* (eniri en veturilo(n)). Rim. 2 : Ĉar la formo de vortfarado per *sen* estas ordinare pli klara k pli forta, oni ofte derivas verbojn per tiu prefikso (ekz. *senvest~i*) prefere ol uzi la verbon formatan per *mal* kun resenda pronomo (*sin malvesti*). Rim. 3 : Oni ne konfuzu du ŝajne similajn sed efektive tute malsamajn formojn de kunmetado, kiuj ambaŭ konsistas el prefiksa prepozicio aŭ adverbo, substantiva radiko k sufikso iĝ. La unuan tipon, en kiu la substantivo estas komplemento de la prepozicio, ni priparolis supre (1^a, D) ; la alian tipon prezentas vortoj kiel *de flank~i*, *enradik~i*, kies formado estas tute malsimila, ĉar en ili la substantivo ne estas komplemento, de la prepozicio k oni devas analizi ne jene : *de flanko-ig-i = ig-i de flanko* ; *en-radiko-ig-i = ig-i en radiko*, sed jene : *de-flankigi = flankigi de* ; *en-radikigi = radikigi en* (Kp 16, 1^a D, Rim. 3).

11^e Kun *VERA* radiko, iĝ signifas : «vole aŭ nevole transiri al nova stato esprimata de la radiko, kaj rezultanta de ago farita de iu ajn, inkluzive de la subjekto» :

A) Kun ne-transitivaj verboj, iĝ subkomprenigas antaŭ si la partician sufikson -anta (aŭ -inta) : *li falis sub la radojn de veluranta vagonaro, k mort~is Z* ; *mio ĉupo, flugante, pend~is sur la branĉoj de la orbeo Z* ; *ĉes~i Z, dorm~i, dron~i, kuŝ~i, sid~i, stor~i*, ktp. Rim. 1 : Kiam oni volas precizigi la aŭtoron de la ago, oni devas uzi iĝ- kun resenda pronomo : *sin dronigi, sin kuŝigi, sin mortigi, sin sidigi, sin starigi*, ktp. Rim. 2 : Ĉar transiro al nova stato ne facile distingigas de komenco de tiu nova stato, oni povas indiferece uzi la prefikson *ek-* kun la sama senco kiel iĝ- ĉe la ne-transitivaj verboj. Tiu uzo estas eĉ rekomendinda : *ekstari* (prefere ol *star~i*) ; *eksid* (prefere ol *sid~i*) ; *ekkuŝi* (prefere ol *kuŝ~i*).

B) Kun transitivaj verboj, iĝ subkomprenigas ĉiam antaŭ si la partician sufikson -ata (aŭ -ita) ; alivorte, ĝi servas por ne-transitivigi transitivajn verbojn : *jen montr~is lero Z* ; *la koro ul mi prem~as Z* ; *profundaj planoj detru~as Z* ; *laŭ sia laboro laboristo taks~as Z* ; *kio vend~as kaŝite, vend~as profite Z* ; *homo ne povas kompreni la aferojn, kiuj far~as sub la suno Z* ; *sur turkan lapiseton mel~is la manĝaro* ; *venis la tempo, kiam la konabo sem~as k la tero kouv~is de semo* ; *li ekscit~as kiel bolanta lakto Z* ; *sub la sankla signo de l' espero kolekt~as pacaj batalantoj Z* ; *fin~i, komenc~i, nask~i, renkont~i, romp~i, trov~i, vid~i*, ktp. Rim. 1 : Kiel oni vidis per la ekzemploj, la iĝ-verboj estas kelkfoje uzataj kun senco de pasiva verbo. Kvankam la ideoj esprimataj de tiuj du formoj estas tre proksimaj, ekzistas tamen la diferenco. La iĝ-verbo prezentas la statsangon laŭ ĝia daŭro, dum la pasiva verbo (esti -ata, -igata) prezentas tiun ŝaŭgon kiel finitan k jam anstataŭita de nova stato. Rim. 2 : Kvankam, ĉe komenco de la lingvo, oni trovas kelkajn maloftajn ekzemplojn de iĝ uzata kun transitiva verbo k subkompreniganta antaŭ si la partician sufikson -anta (*ĉiuj sciigis pri tio Z* ; *por ke la publiko povu kon~i tiun lingvon ĉiuflanke Z*), ĝi estas nun ordinare anstataŭigita en tiu senco per la prefikso *ek-* : *li ĉion ekscios, kiam li vek~os*.

111^e De ĉiuj verboj derivataj per iĝ oni povas regule devenigi :

A) Substantivojn, kun la senco : « stato de -iganto » : *aliform~o de vesto, amas~o da homoj, malamik~o, blind~o, cikatr~o, paŝtejo Z*, ktp.

B) Adjektivojn, kun la senco : « iĝ-anta, povanta -igi » : *balanc~u foliaro, ĉagren~a mieno, disting~o junulo*, ktp.

C) Adverbojn, kun la senco : « laŭ -iga maniero » : *distr~e respondi, edz~e kunvivadi, ekscil~e babil*. Rim. : Ĉe tiuj derivitaj adjektivoj k adverboj, la sufikso estas ofte malmulte utila, k tial forlasita aŭ anstataŭata de la pasiva sufikso it : *malfru(iĝ)a, komenc(iĝ)a, decid(iĝ)e* ; *ekscitile babil, distriple respondi, ĉagrenita mieno Z*.

1V^e Iĝi (ntr). Uzata memstare havas la saman senco kiel la sufikso (Kp ĉe la komenco) ; ĝi diferencas de *fariĝi* per